

Forslag. Jeg tror nemlig, vel at mærke, at Fattigvæsenet burde være saaledes ordnet i Forbindelse med Understøttelsesvæsenet i det Hele — jeg tænker her paa Understøttelseskasserne m. m., Ting, som Arbejdskommissionen i sin Tid har fremdraget, og som ogsaa have været fremdragne her i Thinget — at det ikke var nødvendigt at fremføre slige Forslag, men det er nu engang ikke saaledes, og derfor er det, at vi fremlægge nærværende Forslag — det var af samme Aarsag, at et lignende Forslag blev vedtaget her ifjor — som et interimistisk eller midlertidigt Hjælpemiddel. Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget til det høje Things og Regjeringens Velvilje.

Formanden (Krabbe): Exemplarer af Lovforslaget ville blive omdelte.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Folkethingsmændene for Rjøbenhavns 6te Valgkreds (Gad) og Odense Amts 1ste Valgkreds (Koch) indbringe Forslag til Lov angaaende Forandring i Lov om den kommunale Beskatning i Rjøbstæderne udenfor Rjøbenhavn af 11te Februar 1863.

Koch: Det Lovforslag, som jeg i Forening med den ærede Rigsdagsmand for Rjøbenhavns 6te Valgkreds (Gad) tillader mig at indbringe, omhandler en Gjenstand, der ikke er det høje Thing ubekendt. Der har nemlig i de to foregaaende Samlinger foreligget et Lovforslag, der var vedtaget i Landstinget, og som berører det Spørgsmaal, som nu igjen forebringes dette Thing. Det vil erindres, at Loven af 11te Februar 1863 indeholder den Bestemmelse, at der i Rjøbstæderne skal udarbejdes Vedtægter, der blandt Andet skulle bestemme, hvorledes Forholdet imellem de faste Eiendommers Skatter og de personlige Skatter skal være i hver By, og der indeholdes tillige den Bestemmelse, at Aaaret 1853—62 skal danne Basis for de faste Eiendommers Skatter i hver Kommune. Paa Grund af, at endel af Rjøbstadkommunerne endnu ikke i Aaret 1879 har kunnet naae til at erholde den i Loven af 1863 nævnte Beskatningsvedtægt, har der i Landstinget været indbragt et Forslag om, at man skulde tillade disse Kommuner at benytte et andet Aaar til Bestemmelsen af de faste Eiendommers Skatter end det i Loven af 1863 nævnte, nemlig det Aaar, der gif umiddelbart forud for Vedtægten Stadfæstelse. Endvidere har man i Landstinget foreslaaet vedtaget, at de Rjøbstadkommuner, der allerede, tungne af Loven af 1863, havde faaet deres Vedtægt, men som ikke vare tilfredse med den paa Grund af denne Bestemmelse, i 1 Aar efterat Loven var traadt i Kraft skulde have Tilladelse til at vælge

det Aaar, der gif nærmest forud for Vedtægten Stadfæstelse af Indenrigsministeriet. Dette Forslag har, efter to Gange at være vedtaget af Landstinget, foreligget for det høje Thing, uden at det her har kunnet naae til 2den Behandling. I Samlingen 1877—78 udtalte det af dette Thing nedsatte Udvalg i en Betænkning af 30te Marts, at det vistnok maatte erkjendes, at der i flere Rjøbstadkommuner var et Ønske og en Trang til en Forandring i den Retning, hvori Lovforslaget gif; men man kunde ikke finde, at Lovforslaget, saaledes som det var vedtaget af Landstinget, tilfredsstillende i alle Retninger, og navnlig kunde Udvalget ikke billige, at der, saaledes som Lovforslaget var affattet, som til at gjælde et høist forskjelligt Aaar for de forskjellige Kommuner, alt eftersom Vedtægterne kom istand, og navnlig mente man ogsaa, at de Kommuner, der allerede havde faaet deres Vedtægter, i mange Tilfælde ikke vilde kunne have Nytte af en saadan Lov. Da Sagen atter i forrige Samling fra Landstinget kom ind til dette Thing i samme Skikkelse som tidligere, foranledigede det da nedsatte Udvalg forskjellige Oplysninger indhentede. Navnlig foranledigede Udvalget gjennem Indenrigsministeriet indhentet Oplysninger fra hver enkelt Rjøbstadkommune vedrørende de bestaaende Skatteforhold, for at man deraf kunde bedømme, hvorledes en Lov, i alt Fald væsentlig af den Bestaaffenhed som den, der var vedtaget af Landstinget, vilde virke i de vedkommende Kommuner. Endvidere forlangte man Erklæringer fra vedkommende Byraad, hvorvidt de ønskede og ansaa det for at være i Kommunernes Interesse, at en saadan Lov emanerede. Denne Betænkning og de Oplysninger, der saaledes bleve afæfede, kom imidlertid saa sent til Udvalget, at der ikke var Tid til at bearbejde det foreliggende Materiale; men det blev Alltsammen optaget i den Betænkning, der den sidste Dag, Rigsdagen var samlet, blev omdelt, og Udvalget udtalte da, at, da det selvfølgelig ikke havde havt Tid til at bearbejde Materialet, skulde det ikke gjøre Indstilling til Thinget derom, men at man ikke skjønnede rettere, end at et tilstrækkeligt Materiale forelaa til, at Thinget kunde vælge enten det vilde gaa den ene eller den anden Vej. Senere har, som bekjendt, i Sommerens Løb været afholdt et Møde af Delegerede fra saa godt som alle Landets Rjøbstæder, og denne Sag har der været Gjenstand for Forhandling. Jeg tillader mig at henvisse til Beretningen om denne Forhandling, som har været omdelt paa de Herrens Pladser. Det er støttet saavel paa det Materiale, som Udvalget ifjor tilveiebragte, som paa de Udtalelser, som faldt paa Rjøbstaddelegeretmødet i Sommer, at vi have tilladt os paany at bringe denne Sag ind her i Rigsdagen og have ment, at det rettest burde ske i dette Thing. Vi have, efter hvad der nu foreligger, ikke villet fastholde Lovforslaget ganske saaledes, som det i sin Tid blev vedtaget i